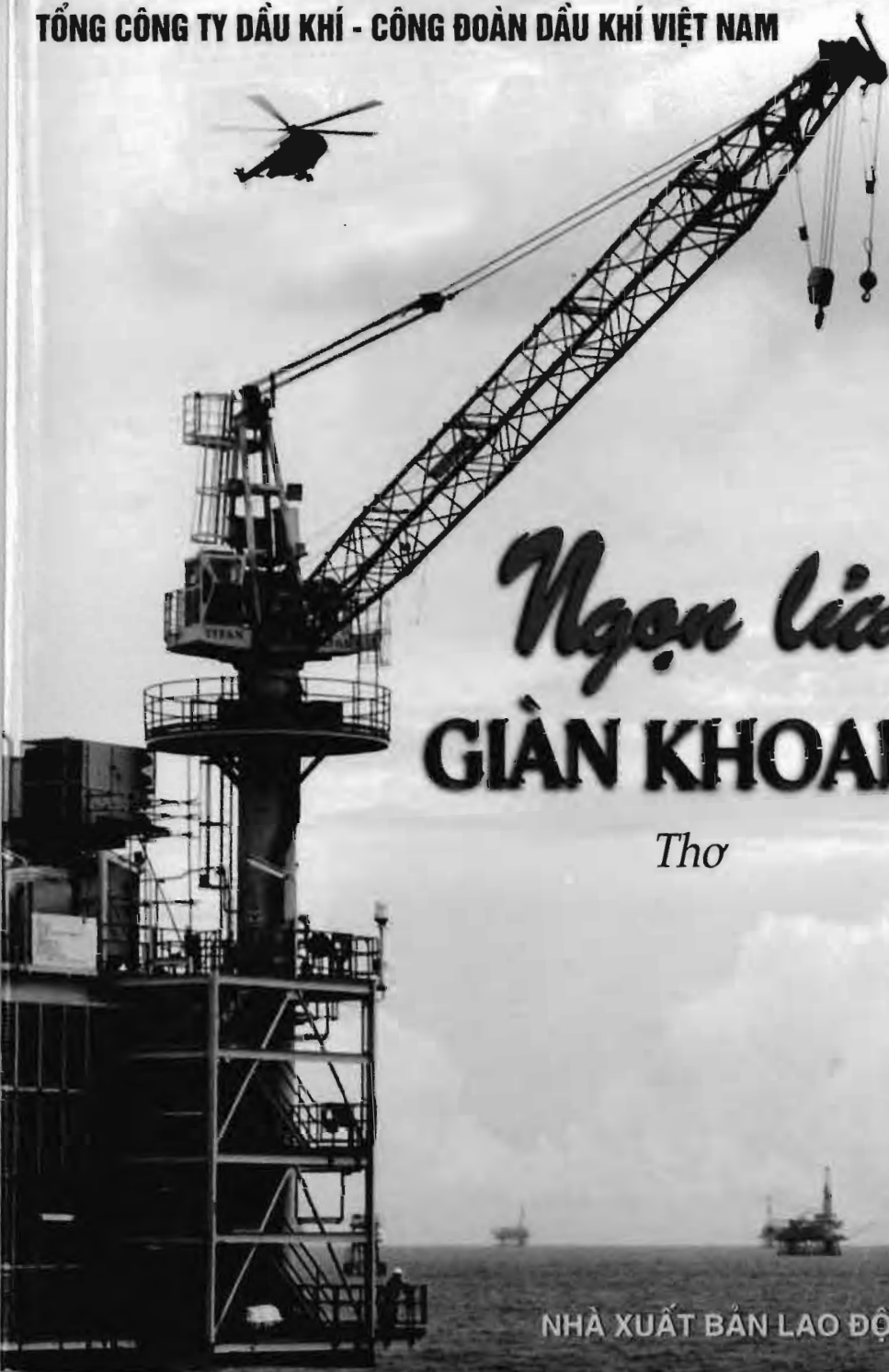

TỔNG CÔNG TY DẦU KHÍ - CÔNG ĐOÀN DẦU KHÍ VIỆT NAM

Ngon lửa
GIÀN KHOAN

Thơ

NHÀ XUẤT BẢN LAO ĐỘNG

Ngon lửa giòn khoan

TỔNG CÔNG TY DẦU KHÍ
CÔNG ĐOÀN DẦU KHÍ VIỆT NAM

Ngon lửa GIÀN KHOAN

Thơ

NHÀ XUẤT BẢN LAO ĐỘNG
HÀ NỘI - 2000

Lời giới thiệu

Ngày 3 tháng 9 năm 1975, Tổng cục Dầu khí Việt Nam ra đời (nay là Tổng công ty Dầu khí Việt Nam). Lần đầu tiên ở nước ta xuất hiện ngành công nghiệp dầu khí với công nghệ hiện đại, đáp ứng ước mơ bao đời của dân tộc. Ngoài ý nghĩa kinh tế, những hoạt động của nó cũng mang tính đặc thù rất hấp dẫn cho văn học nghệ thuật. Ở đây, thường xuyên xuất hiện những điều mới lạ, đầy tính lãng mạn, gây ấn tượng mạnh. Ngay từ ngày đầu, những phản ứng nhạy bén rất nghề nghiệp của nhiều loại hình nghệ thuật, đã tập trung phản ánh mọi hoạt động đa dạng của ngành công nghiệp này, từ khi cây cọc đầu tiên của cầu cảng dầu khí đóng xuống bãi sù vẹt Vũng Tàu. Nó luôn tạo ra một nguồn cảm hứng mạnh mẽ, lôi cuốn nhiều văn nghệ sĩ cùng tham gia sáng tạo nghệ thuật về đề tài này. Cho đến hôm nay, nó đã định hình và đang phát triển vững chắc thành một vùng văn hoá mang bản sắc đặc trưng của những người "ăn cơm ở trần gian, làm việc nơi âm phủ". Trong sự đóng góp tạo nên vùng văn hóa đó, phải kể đến mảng thi ca mà tác giả là những người trực tiếp lao động. Họ có một lợi thế rất lớn, được đắm mình trong môi trường lao động ngoài biển cả; lắm gian nan vất vả, nhưng cũng nhiều thú

NHÓM TUYỂN CHỌN VÀ BIÊN SOẠN

- MAI CƯƠNG CHÍNH
- PHẠM VĂN ĐOAN
- TRẦN NGỌC DŨNG

vị bất ngờ. Họ hiểu rất rõ điều này và đã không bỏ qua những cảm xúc ập đến bất chợt hoặc những tâm tư trăn trở, dai dẳng đeo bám họ. Họ đã viết lên những vần thơ thể hiện bằng tình cảm chân thật nhất, thực tế nhất và cũng rung động nhất.

Nhân dịp kỷ niệm 25 năm thành lập ngành Dầu khí Việt Nam (3/9/1975 - 3/9/2000), Tổng công ty Dầu khí Việt Nam và Công đoàn Dầu khí Việt Nam tập hợp và xuất bản một phần những sáng tác của họ, để bạn đọc xa gần hiểu thêm tâm tư, tình cảm của những người đang trực tiếp làm ra dòng dầu cho Tổ quốc. Tất cả những tình huống hiểm nguy, những hoàn cảnh khó khăn trong ngôn ngữ sắt thép đều được "mềm hoá" bằng ngôn ngữ thi ca. Phần lớn những bài thơ trong tập này đều được viết về ngành mình, về công việc của chính mình; những cảm xúc bột phát, những ấn tượng bất ngờ đều được trân trọng ghi lại qua lăng kính lãng mạn của người thơ. Có những bài được sáng tác ngay tại khoan trường, chẳng hiểu cảm xúc dẫn dắt mũi khoan hay mũi khoan dẫn dắt cảm xúc xuyên sâu, len lỏi vào từng tầng dầu đã có hàng triệu năm nằm sâu trong lòng đất. Với nhiều cấp độ tình cảm khác nhau trong âm ập chi tiết sống động, nhưng uyển chuyển, nhẹ nhàng và cũng biết tránh cách phản ánh hiện thực bằng sự kiện; biết xử lý tốt hàng loạt chi tiết trần trụi của những khối sắt thép khổng lồ đang chuyển động không ngừng, không nghỉ để làm ra một câu thơ mỏng tang như gió sớm. Nếu có ai đó hỏi : Thơ là gì?

Trong số họ, chắc chắn sẽ có người còn lúng túng; nhưng, đọc hết tập thơ này, sẽ thấy họ không chỉ biết tìm dầu dưới đáy biển, mà còn biết tìm tứ và lời cho thơ.

Những "mũi khoan tinh thần" ấy đã đào bới đến thăm thẳm mọi tầng sâu xa của xã hội và đề cập những vấn đề muôn thuở của con người. Thiết tha, hào hứng với công việc của ngành mình, nhưng cũng luôn quan tâm đến con người và cuộc đời trong cõi nhân gian. Tất cả đều hướng tới Chân, Thiện, Mỹ theo tinh thần sáng tạo của tư duy hình tượng. Tuy nhiên, nhìn chung toàn tập vẫn có những bài còn dễ dãi trong bút pháp, nhưng điều đáng quý ở đây là cảm xúc rất hồn nhiên và tình cảm thật chân thành, trong sáng.

Nhìn chung, tập thơ này đã đáp ứng được nguyện vọng giải bày của người viết và nhu cầu của bạn đọc muốn được nắm bắt mọi góc độ tình cảm của những người làm dầu khí trong lĩnh vực thi ca. Điều đáng trân trọng ở đây không hẳn là chất lượng tác phẩm, khi chúng ta hiểu rằng, tác giả của tập thơ này không phải là những người làm thơ chuyên nghiệp; mà chỉ bằng những cảm xúc trong trẻo của một nhu cầu tự nhiên, họ đã viết những bài thơ nói lên nỗi lòng và khát vọng của mình. Bởi lẽ, hằng ngày, hằng đêm họ phải trăn trở, bận rộn với những công việc cụ thể của chính mình là hoàn thành kế hoạch khai thác dầu khí cho Tổ quốc.

Ngoài những bài của tác giả trong ngành, chúng tôi có sử dụng một số bài của các nhà thơ đã có dịp đi thực tế đến với giàn khoan và đã có nhiều bài viết về dầu khí ngay từ những ngày đầu Ngành mới thành lập.

Do điều kiện khó khăn trong việc tuyển chọn và biên soạn, nên tập thơ này không tránh khỏi những khiếm khuyết kể cả nội dung và hình thức; rất mong bạn đọc xa gần lượng thứ.

Với tấm lòng quý trọng những người làm dầu khí và mến mộ thơ ca của họ, cũng như thơ về dầu khí, về biển cả nói chung, chúng tôi xin trân trọng giới thiệu tập thơ "**Ngọn lửa giàn khoan**" cùng bạn đọc.

Hà Nội, ngày 07 tháng 8 năm 2000

CÔNG ĐOÀN DẦU KHÍ VIỆT NAM

TỐ HỮU

NGỌN LỬA

Nghe nói ngày xưa dưới thủy cung
Có nàng Công chúa đẹp vô cùng
Đời chàng Hoàng tử hôm nay đến
Lộng lẫy nguy nga ngọn lửa hồng.

Ngọn lửa tình yêu lớn Việt - Xô
Biển Đông rạng rỡ sáng cơ đồ
Ta nhìn ngọn lửa, cay mi mắt
Lại nhớ Lê - nin, nhớ Bác Hồ.

1986

HỮU THỈNH

THƠ VIẾT Ở BIỂN

Anh xa em
 Trăng cũng lẻ
 Mặt trời cũng lẻ.
 Biển vẫn cạy mình dài rộng thế
 Vắng cánh buồm một chút đã cô đơn.
 Gió không phải là roi mà vách núi phải mòn
 Em không phải là chiều mà nhuộm anh đến tím.
 Sóng chẳng đi đến đâu nếu không đưa em đến,
 Dù sóng đã làm anh
 Nghiêng ngả
 Vì em.

XUÂN SÁCH

Ở NƠI ẤY

Ở nơi ấy
 ngọn nguồn của gió
 bắt ngát trời và trập trùng biển
 vô số thiên hà
 vô cùng vũ trụ
 những giàn khoan như con hà con hến
 bám chắc vào lòng khơi
 mọc lên thành chùm đảo ngọc
 chùm đảo của những chàng Robinson
 với cặp mắt đỏ hoe:
 ánh lửa và nỗi nhớ

những mái tóc xù lên các cớ
những nhịp tim hối hả nặng nề
đón đầu lên như một lời hẹn ước
gửi về quê
như lời chào người thợ
gửi về nhân dân còn lao khổ
gửi về vợ lời nhắn nhủ hồn nhiên :
đêm con ngủ thấp ngọn đèn hạt đỗ
để nó khát khao ngọn lửa tròng khơi
nỗi khát khao muôn thuở của con người.

7 - 2000

NGUYỄN ĐỨC MẬU

BIỂN VŨNG TÀU TRONG ĐÊM

Biển Vũng Tàu trong đêm
Có một thành phố mới mọc lên
Nghe náo động tiếng sóng rền, sắt thép
Những giàn khoan dầu những vầng lửa treo nghiêng.

Cho ta thương mái tranh nghèo xơ xác
Mẹ khêu đèn cạm bẫy đêm mưa.
Cho ta thương
Ánh lửa rừng heo hút
Bản vắng mùa đông gió bắc lùa

Mạch dầu là ánh sáng là tốc độ
Ta thương con đường không bóng xe qua
Thương cánh đồng nẻ khô, úng ngập
Con bò kéo cày đi
Nặng nhọc đến bao giờ ?

Tổ quốc ta trong thiên kỷ đổi đời
Tiềm năng từ quặng mỏ chìm trong đất
Từ mạch dầu âm ỉ ngoài khơi...
Từ bàn tay và mỗi trái tim người ?

Ngõ dải Ngân Hà rơi xuống biển đêm
Bên thành phố Vũng Tàu
Có một thành phố nữa
Nơi những giàn khoan
Tiếng sóng rền.

NGUYỄN DUY

LỜI HÁT TRÊN CẦU CẢNG VŨNG TÀU

Em sẽ có thành phố dầu kỳ lạ
nhà máy hiện lên trên bờ bãi sinh lầy
đây Núi Lớn, và kia thành Tuy Hạ
thênh thang trời cho mây khói bay.

Em sẽ có những con tàu vĩ đại
đi tới muôn nơi từ bến Vũng Tàu
quây tụ về đây trăm sắc cờ thân ái
những hồi còi thăm thăm gọi chào nhau.

Em sẽ có nhấp nhô giàn khoan biển
cột trụ trời sừng sững giữa khơi xa
nắng lấp lánh vết dầu ngũ sắc
ánh đèn giăng thêm dải ngân hà...

Anh sẽ tặng em món quà như vậy đó
lời hứa như hòn đá anh đang xây
anh đang hát bằng lời mồ hôi đổ
lời nắng cháy da và lời nốt chai dày.

Cảng Vũng Tàu 1982

QUANG KHẢI

GHI Ở CẢNG DẦU KHÍ

Những Thích Ca Phật Đài
Những Niết Bàn Tịnh Xá
Tượng Chúa đứng
Tượng Phật ngồi...
Chẳng làm tôi lạ nữa
Vũng Tàu của tôi là khu tiền cảng
Xô lệch trời chớp sáng hồ quang
Cần cẩu với lên cao ngang núi Lớn
Tàu Dũng - sĩ, Ti-tan trước biển cả ngang tàng
Ở đây kích thước và tầm nhìn quá cỡ
Đến bước đi cũng sỏi dài vội vã
Anh bạn Nga mỉm cười chào tôi
Chiếc mũ nhựa sáng lên màu hổ phách

Đã tan chưa những cơn mưa đông dài?
Nhặt lên tay bông cỏ mặt trời

Bạn tôi nổi nỗi lo trước mùa gió chướng
Với công việc dựng giàn khoan biển

Ngày mai các anh lại ra khơi
Con sóng đập vô hồi, thách đố
Đuối tâm cánh chim là nơi đó
Chỉ có mặt trời bỗng bênh mọt, lặn theo chuyến bay
đi về cùng con tàu trắng
Đất liền đã mất nhìn đắm đắm xa khơi
Làn tóc ai bay rối tung chiều chân sóng...

Đất nước đang kỳ vọng ở các anh
Người gõ cửa đại dương,
Đánh thức nàng công chúa dậy,
Đêm thâm trùng khơi mọc những lâu đài
Tự ngọn lửa thử vĩa dầu như đuốc lửa
khổng lồ trong thần thoại.
Và niềm vui trào lên theo điệu nhảy
Trên sàn khoan đêm ấy, bạn tôi ơi!

Ngày mai tôi lại tiễn bạn ra khơi
Trong biển chiều ngũ sắc
Sóng tung hoa dâng tí tắp cảng đầu

Vũng Tàu - 1985

VĂN BẢN

- Sinh năm: 1947
- Nơi công tác: Xí nghiệp Liên doanh Vietsovpetro

Đêm trên giàn khoan

Đêm xuống trên boong tàu khoan
Sao trời sà ngang trước mặt
Biển thăm ì ầm không ngớt
Từng đàn "hổ trắng" vây quanh

Điện sáng một vùng chung chiêng
Thợ khoan lưng trần mặt nhọ
Làm khỏe, cười vui cũng khỏe
Như chưa từng có đêm về

Gió qua đất liền trong kia
Nhấn giúp ai còn thao thức
Chiều sâu trên ba ngàn mét
Mũi khoan cần mẫn quay vòng

Cứ như chơi trò bập bênh
(Tàu có cần khoan làm trụ)
Bên ấy dềnh lên nổi nhớ
Bên này dăng mở "vàng đen"

Đêm vui ngắm chằng dây gang
Gió biển mấy lần đổi hướng
Tàu quay như kim địa bàn
Hướng nào cũng chỉ "Giàn khoan"

Băng quên đi rồi nổi nhớ
Người thân yêu ở đất liền
Vầng trăng đông đưa mắc võng
Trên tháp tàu khoan Mirchin.

Chỗ đứng

Chúng tôi chọn chỗ đứng cho mình
Nơi trái đất chưa một lần lộ mặt
Biển với trời dệt màu xanh bát ngát
Tự ngàn năm vẫn sóng gió hoang sơ

Không một màu xanh cây lá, cỏ hoa
Chỉ có giàn khoan chúng tôi vươn thẳng
Vượt thời gian, mũi khoan quay năm, tháng
Xuyên bao tầng trầm tích gọi dầu lên

Gió vẫn gấm vang hú gọi biển đêm
Sóng ập tới cao gần chục thước
Chưa quen với con người và sắt thép
Chúng vờn quanh đoạ dẫm, van nài

Ai bảo Vũng Tàu bé tựa bàn tay
Khi có chúng tôi xây THÀNH PHỐ MỚI ?
Điện sáng trắng suốt một vùng đất mới
Dầu phun lên - mùa khai thác bắt đầu !

Gió bỗng lặng im, sóng bớt ồn ào
Thiên nhiên sững sờ trước con người
chiến thắng

Tháng năm này, biển Vũng Tàu vui lắm
Chúng tôi tìm ra chỗ đứng cho mình.

Gửi em

Nghe em kể chuyện thời đánh Mỹ
Bom rơi đạn xoáy những cung đường
Những mất mát ngày nào em chịu
Anh nghe hoài mà lòng vẫn thương thương

Em đã từng ra Bắc vô Nam
Đã trụ giữa Sài Gòn lửa khói
Mà sao mắt em giờ bối rối
Giữa quây hoa quả chiều nay...

Yêu cuộc đời em nâng giữa bàn tay
Những sắc thắm màu xanh hoa lá
Mỗi chuyến xe từ xa về vất vả
Có rau xanh thêm mát những căn nhà

Mỗi bận tàu về, em gửi đảo xa
Từng mớ rau tươi từng cân hoa quả
Vị chanh chua và ngọt ngào xoài, dứa...
Có tình em, đảo nhỏ bỗng vui thêm

Từ giàn khoan về anh đến tìm em
Cô gái nhỏ cửa hàng rau hoa quả
Giữa bẽ bộn công việc làm vất vả
Ta giành cho nhau một thoáng gặp ban chiều

Sau cơn mưa, thành phố nắng trong veo
Người trăm mối ngổn ngang thành cuộc sống
Anh đi rồi, thênh thang trời - biển rộng
Nỗi nhớ cồn cào như sóng hướng bờ - em

Góp vào hương biển

Tặng Hồng Trịnh

Xa lắm rồi ơi dòng sông Mã
Vẫn nghe thác đổ phía sau mình
Quanh quẩn bên gối mềm chăn lụa
Tràn trề sóng vỗ vào đêm

Không dừng mà gọi hoài tên em
Nỗi nhớ cứ cồn lên như sóng
Em mãi mãi rồi vẫn xuôi về biển
Giấu âm thầm nên sông chảy ngầm sâu

Không dung mà trôi xiết vào nhau
Dầu mặn - nhạt chưa thành cuộc sống
Ở đâu em cũng là thần thánh
Có em, đâu cũng trở nên nguồn

Xa lắm rồi dòng sông quê hương
Đêm nay quanh giàn khoan biển hát
Xin góp vị dầu thơm vào hương biển
Cho em thêm nặng hạt mưa nguồn

Gặp lại

Tặng ML.

Có ai hay ngày chúng mình gặp lại
Trăng cũng tròn như mười sáu năm xa
Hưng Yên ơi ! nghe dĩ vãng vọng về
Bao kỷ niệm vui buồn thời xưa cũ...

Sông Hồng dâng mênh mang mùa nước lũ
Dáng em gầy thấp thoáng ở triền đê
Mái nhà tranh lặng lẽ dưới bờ tre
Có bóng mẹ ngóng con giờ tan học...

Rồi vụt lớn như thiên thần trước mặt
Em hồn nhiên như ngọn gió đồng quê
Nghe tiếng cười trong vắt tựa pha lê
Nghe giọng nói ngọt vị đường phố Hiến

Hoa lục bình vẫn mệnh mang màu tím
Em vô tình... thôi đành vậy, rồi xa
Chiều Hưng Yên vang vọng tiếng chuông chùa
Như đưa tiễn bước chân người phiêu lãng

Có ai hay mười sáu năm xa vắng
Mình gặp nhau trên đất cảng Vũng Tàu
Biển ồn ào toàn những chuyện không đầu
Núi im lặng bạc đầu thêm kỷ niệm.

Đất nước

Đất nước mình cời áo cho nhau
Chạm ngõ mời trâu, gặp nhau mời nước
Bao thế hệ lên đường đánh giặc
Vẫn truyền nhau trọn vẹn nụ cười

Dáng tre xanh có tự bao đời
Vẫn vươn thẳng như người nước Việt
Cây xấu hổ làm duyên tình nghịch
Để ai thương suốt chiến dịch dài

Đất nước mình hạt lúa, củ khoai
"Ăn chắc, mặc bền"
"Tắm lành đùm tắm rách"
Sức ta đủ xây ngàn Kim - Tự - Tháp
Đem chống xâm lăng, chưa kịp xây đời

Hố bom xưa - nay bãi sa bồi
Đất hồi sinh thấm tay người chăm bón
Cây độc lập tươi mỡ hôi sẽ lớn
Trời tự do vang mãi khúc khải hoàn

Dẫu còn nhiều vất vả gian nan
Nhưng đất nước đang căng tràn sức trẻ
Những dòng sông ngàn năm lặng lẽ
Mang phù sa bồi đắp nước non này

Ta nhìn về lịch sử một phút giây
Niềm tin lớn theo tháng ngày kết trái
Bởi đất nước chúng ta giàu lẽ phải
Nên tình yêu ta trẻ mãi không già.

LÊ TRỌNG CÁN

- Sinh năm : 1937
- Cán bộ hưu trí ngành Dầu khí

Đặc cách

Một mình những bốn bề tài
Việc nhà việc nước hai vai gánh gồng
Trưng Hà Nội, trũng Cửu Long
Lại thêm một dải biển Đông nước nhà
Chăm con lợn, nuôi con gà
Lo con đại học, lo nhà về hưu
Bây giờ bóng đã xế chiều
Vẫn đi đặc cách ấy điều động viên.

Về hưu

Bao năm địa chất tìm dầu
Bây giờ tóc đã ngã màu pha sương
Ra về lòng cứ vấn vương
Tình sâu, nghĩa nặng lẽ thường khó quên
Buồn phiền chán nản không nên
Vui vầy con cháu chớ quên đến nhà
Cùng nhau chén rượu chén trà
Ngâm thơ kể chuyện mặn mà tình thân.

VŨ THỊ CHÂU

- Sinh năm : 1970
- Nơi công tác: Xí nghiệp Liên doanh Vietsovpetro

Biển giông

Có thể sáng nay anh không ra biển
Gió rất nhiều vì trời nổi cơn giông
Nặng trĩu bên anh một cõi lòng
Em ở đó mà như xa vời vợi

Anh ước mong một con tàu chờ đợi
Anh sẽ đi và bỏ lại sau lưng
Cuối chân trời khắc khoải mộng lung
Tất cả em và bên bờ xa mãi...

Nhưng em ơi có phải đâu, có phải
Xa nhau rồi anh thấy nhớ em hơn
Bến bờ em một chốn bình yên
Cho anh về trải lòng theo ngọn sóng...

Ngày mai anh về từ biển
Biển thả anh và em đón anh
Biển đơn côi, im lặng mong manh.
Em lại có anh
Biển nổi gió
sóng hoá thành hoa
hạnh phúc.

10-1999

Tình anh người thợ khoan

Tặng anh

Những chuyến bay ra giàn khoan
mang theo anh và nỗi nhớ,
lung linh trời xanh một thuở
ngày chúng mình mới quen

Những chuyến bay ra giàn khoan
để lại em và nỗi nhớ
muôn màu xanh tươi rực rỡ
cỏ cây ngày mình mới yêu

Những chuyến bay ra giàn khoan
anh muốn mang theo tất cả
dịu đi những ngày vất vả
biển xa sóng gió muôn vàn

Những chuyến đi ra giàn khoan
đêm ngày sống cùng sắt thép
ở trong không gian chật hẹp
quanh anh bốn bề biển khơi

Nhưng em đã hiểu, anh ơi
anh đã mang theo tất cả
vì tình anh

trong dòng dầu hối hả
thấp sáng cuộc đời
nở trên đước Pha- ken.

Vũng Tàu, 2-2000

Biển và em

Có những ngày biển lặng và dịu êm
Cháy bỏng những cù lao cát
Cánh hải âu dập dờn
 trong khung trời bạc
Cánh buồm xa mơ một thoáng đi về

Có những ngày anh và biển gần kề
Em một bên ở nơi xa tím tắp
Mong đổi ca, mong từng ngày gặp
Con mong ba đếm từng phút ba về

Có những ngày anh ở nơi xa
Tràn ngập sóng trong lòng biển lặng
Đôi mắt anh nhìn vào nơi xa vắng
Lúc ngưng tay một phút nghĩ về bờ

Có những khi chiều xuống thật nên thơ
Là những lúc anh nhớ em da diết
Biển mênh mông không là nơi cách biệt
Nỗi nhớ kia không cách nỗi ngàn trùng

Mười lăm ngày anh thức với mòng lung
 Bao trắc trở tìm dầu trong biển lặng
 Với cáp, với choòng khoan, với bao hy vọng
 Muốn khơi lên một dòng chảy ngập dầu.

Anh phải đi, em ở lại mong chờ
 Ngày anh về mang niềm vui ngoài biển
 Tạm biệt giàn khoan, hoàn thành công việc
 Về lại bên em ngọn lửa ấm trong đời.

Vũng Tàu 3-2000

Khoảng trời riêng

Con gió thoảng chiếc lá bay về cội
 Âm thầm rơi, mỏng dưới chân tôi,
 Mơ trên cao, nhớ lại khoảng trời,
 Biếc xanh một màu đơn chiếc.

Hy vọng mong manh, ngỡ mình hạnh phúc
 Đến rồi đi một giấc mơ dài
 Phút cuối một quãng đời,
 thấy mình hụt hẫng,
 Rơi trên khoảng không chơi vơi !

Vũng Tàu 9-1991

BÙI XUÂN CUNG

- Sinh năm : 1943
- Nơi công tác : Công ty Dung dịch khoan và Hoá phẩm Dầu khí (DMC)

Thuyền thúng

Bệnh bông bệnh bông
Thuyền thúng trên sông
Ngược xuôi dòng nước vẫn trông thấy bờ
Bệnh bông bệnh bông
Thuyền thúng trên sông
Lướt trên sóng nhẹ ta trông thấy mình

Bệnh bông bệnh bông
Thuyền thúng trên sông
Bên trong bên đục vẫn chung một dòng
Bệnh bông bệnh bông
Thuyền thúng trên sông
Quảng chài kéo lưới ta trông một người
Mình ơi, thuyền thúng ra khơi
Xa rồi khuất bến thuyền tôi tìm mình.

Nhớ

Mới chớm xa đã đầy nỗi nhớ
Anh và em còn hơn thế nữa
Bắc và Nam nỗi nhớ tràn tràn
Tràn mênh mang, mênh mang
Khi công việc xong
Lúc buổi họp tan
Thấy ngay nỗi nhớ
Tràn vào bữa ăn
Tràn trong giấc ngủ
Tràn trên trang sách mở
Tràn mênh mang, mênh mang.

ĐINH VĂN DANH

- Sinh năm : 1940
- Nơi công tác: Xí nghiệp Liên doanh Vietsovpetro

Hạt nắng, hạt mưa

Mỏng manh hạt nắng chia đôi
Nửa rơi về biển, nửa rơi về bờ

Về biển theo lớp sóng xô
Chưa già sóng đã nhấp nhô bạc đầu
Về bờ nhuộm cánh bướm nâu
Bướm đông hạt nắng mãi đâu có đây

Trắng trời là hạt mưa bay
Lặn trong hạt nắng nên ngày bão giông
Hạt mưa, hạt nắng đợi mong
Kết thành muôn hạt máu hồng tim tôi

Xin em làm hạt mưa rơi
Anh làm hạt nắng trọn đời bên nhau.

Ấm nồng ngọn lửa

Ta sinh ra trong chiếc nôi của mẹ
Ngọn lửa đèn thân thương từ bé
Lớn lên làm người thợ khoan sâu
Bạch Hổ, Đại Hùng, Thanh Long, Bồ Câu...
Cháy bùng lên lửa của giếng dầu

Giữa sáng xuân nay
Ta bay, ta bay
Cánh trực thăng nghiêng nghiêng chào ngọn lửa
Có bạn bè thân thương trong đó
Áo đầm mồ hôi

Sáng rực biển trời
Đuốc dầu kia ngày đêm phun lửa
Là nơi có biết bao người thợ
Tung bùng rộn rã vào ca
Khi mùa xuân đến với muôn nhà
Giữa biển khơi xa. Ta hát ta ca
Vui cùng đồng đội
Ánh lửa bập bùng như tay em vẫy gọi
Có ngọn lửa rồi là có dầu lên.

Xuân về
Có nhớ
Những người thợ khoan dầu
Vững đôi tay xuyên thẳng tới tầng sâu
Cho đất nước mình thêm những mỏ dầu
Ấm nồng ngọn lửa.

Xin có em một đời

Xin đừng giận nữa em ơi !
Xin đừng hờn dỗi, xin thôi đừng buồn
Xin đừng trách cứ anh luôn
Xin cho tình được vuông tròn dài lâu
Xin cho mãi mãi mai sau
Xin cho trăm tuổi bạc đầu bên em

Xin rồi, xin nữa, xin thêm
Một đời người, xin có em một đời.

24 - 9 - 1998

Bài ca người thợ tìm dầu

Tôi đưa em đi qua những vùn thơ
Không phải lúc nào cũng yên ả
Không phải mộng mơ những hoa cùng lá
Những áng mây trôi lãng đãng trời chiều
Những con tim giá buốt vì yêu

Tôi đưa em đi qua những trang thơ
Gặp những người thợ
Suốt cuộc đời gần như xa vợ
Với bao hẹn hò giang dở, dở giang
Cũng chỉ vì gắn bó với giàn khoan

Tôi đưa em đi qua những vùn thơ
Bộn bề ngổn ngang sắt thép
Tiếng máy khoan reo êm êm
giữa biển trời xinh đẹp
Xuyên những mạch dầu tận đáy tầng sâu
Khi dầu phun lên những người thợ áo xanh
đều đen nhánh một màu
Chỉ có hàm răng cười là trắng
Mồ hôi mặn với hương biển mặn
Như tấm lòng đắm thắm của những người thợ tìm dầu
Tôi đưa em qua những vùn thơ
Không phải là những cụm mỹ từ đánh bóng

Là những trang thơ với những con người
tràn đầy sức sống
Bên bể, dề dai giữa biển động sóng trào
Đã bao đêm thức với trăng sao
Đón phút giao thừa không tiếng pháo
Không rượu sâm panh, không tiếng bi bô trẻ con cười nói
Bắt tay nhau mừng tuổi
Trên miệng những giếng dầu
Mừng trăm triệu tấn, chẳng còn xa đâu
Những con người bình dị như thế đó

Những con người cười vui trong gian khổ
Đem hiến tuổi xuân cho Thanh Long, Bạch Hổ, Bồ Câu
Cho đất nước mình thêm những mỏ dầu.

Em đi qua trang thơ tôi viết
Như nàng tiên xinh đẹp giữa nhân gian
Tôi có em và những tháng năm lặn lội
Với đời người thợ khoan
Để làm thơ
Để viết về đời với những ước mơ
tìm dầu.

Hát về biển dầu

Chào Xuân 2000

Xuân sang Bạch Hổ xanh trời
Tháp khoan vẫy gọi lòng người xốn xang
Ta bay đến những giàn khoan
Biển khơi lộng gió trắng đàn hải âu
Kìa anh thợ trẻ khoan dầu
Áo anh đã nhuộm một màu Vàng đen
Nghe trong tiếng gió dịu êm
Lời của biển gọi vang lên thuở nào...
Đảo thép san sát trời cao
Xây thành phố nổi điện sao sáng ngời
Dưới là biển, trên là trời
Còn ta ở giữa, giữa nơi tìm dầu

Em ơi đã hiểu lòng nhau
Giọt mồ hôi với giọt dầu là đây
Giàn nan vất vả bao ngày
Nắng cháy tóc với mưa đầy bão giông
Biển ơi biển có vui không
Biển ôm đường ống xuyên lòng biển sâu
Dầu đen, đen nhánh một màu
Cho dù biển lắm thương đau vẫn cười
Sức trai đội đá vá trời
Ta về với biển, ta khơi mạch dầu
Thanh Long, Bạch Hổ, Bồ Câu
Đêm ngày vẫy gọi biển dầu của ta.

Ngõ trong mơ

Những giếng khoan dầu nổi những giếng khoan...
Đếm từng ngày tháng với thời gian
Như con ong mật xây tổ ấm
Giữa biển xanh xanh nắng dát vàng

Ai đã đến đây những ngày đầu
Vùng trời vùng biển có hay đâu
Từ trong sâu thẳm lòng đất ấy
Lại chứa vàng đen - những mạch dầu

Có phải cha ông từ thuở xưa
Thương đàn con cháu để bây giờ
Cho những giếng dầu trong lòng đất
Một cõi trời Nam ngõ trong mơ

Chẳng phải mơ đâu rất đời thường
Ở tầng đáy biển giữa đại dương
Mỏ dầu Bạch Hổ và bao mỏ
Rộn rã ngày đêm những công trường

Đẹp biết bao nhiêu biển trời này
Những người thợ trẻ tay nối tay
Như thiên thần ấy xuyên lòng đất
Vinh quang đây, gian khổ cũng là đây

Hãy cháy nữa lên ngọn lửa hồng
Ngọn lửa xôn xao sóng biển Đông
Kìa lâu đài thép đang vẫy gọi
Đội ngũ ta đi điệp điệp trùng trùng.

Năm triệu, mười triệu, nhiều triệu nữa
Những tấn dầu thô đẹp cho đời
Kìa trăm triệu tấn sao cứ ngỡ
Như mơ mà thực đó, em ơi !

Em có biết

Em có biết nơi này ta đứng
Dưới chân mình lòng đất nông sâu
Triệu triệu năm vẫn xanh ngát một màu
Là cây lúa đồng hiền như mắt mẹ.

Con sông kia ai đào ai xẻ
Ai đã đắp nên thành con đê làng
Ai đã trồng tre cây dọc cây ngang
Ai đã gọi chim bay về làm tổ
Con sông kia từ bao giờ nước đỏ
Mà lòng sông âm ập nước xanh trong
Và những gì sông chở nặng trong lòng
Qua trăm miền quê âm thầm lặng lẽ
Đã bao người qua đi tuổi trẻ
Mà sông ơi, sông trẻ mãi không già.

Em có biết trái tim anh thiết tha
Và tình em nhen thành ngọn lửa
Tất cả sẽ qua đi em ơi ! Không còn nữa
Kể cả màu xanh trên mái tóc mình
Nhưng tình em là vĩnh viễn trong anh.

Hãy cho anh dang rộng cánh tay
Nâng mái tóc em trước gió tung bay
Gió ơi, gió hãy đừng thổi nữa
Để hương tóc em ở mãi nơi này.

Hãy cho anh ôm giấc mộng lành
Để em ngủ ngon trong cánh tay anh
Em mơ buổi xuân về hoa nở
Mắt em cười sao sáng long lanh.

Em có biết mối tình anh nồng cháy
Và trái tim anh đang nói gì đây
Ôi tình yêu cuộc sống thiết tha
Mà em là mãi mãi bài ca.

NGÔ DOÃN DẬU
(NGÔ THANH TÙNG)

- Sinh năm : 1945
- Nơi công tác : Công ty Chế biến và Kinh doanh các sản phẩm khí (PVGC)

Ngon lửa tình yêu

*Kính tặng những người xây lắp
đường ống dẫn khí đốt.*

Niềm vui lớn tràn về
Với ngày hội mừng ngọn lửa
Khí đốt từ mỏ Bạch Hổ
Lên đầu được dẫn vào bờ.

Biển ơi ! duyên nợ bao giờ
Mà em mặn mà đến thế ?
Đã cho dầu từ đáy bể
Lại dâng khí đốt cho đời.

Rừng rực ngọn lửa hồng tươi
Toả sáng một trời hy vọng
Lớp lớp công nhân đường ống
Nụ cười rạng rỡ trên môi.

Từ trong lòng đất ngoài khơi
Dòng khí chạy về hối hả
Cho đời nảy chồi, xanh lá
Cho hoa ngào ngạt hương đầy

Bao giọt mồ hôi tháng ngày
Kết thành thùng dầu, khối khí
Ngon lửa - Tình yêu - Nỗi nhớ
Sẽ còn cháy hoài trong tôi.

Bà Rịa - Vũng Tàu 1-5-2000

Mưa chiều

Mưa đã thấm như thấm vào nỗi nhớ
Đà Lạt chiều nay như tỉnh, như say
Rặng thông già lắt lay theo chiều gió
Xa xa lưng đồi một áng mây bay...

Một mình bên bàn với ly rượu chát
Ta ngắm mưa chiều qua cửa sổ mờ sương
Lắc đắc xe qua, con đường như khép lại
Đà Lạt như chìm trong nỗi nhớ, niềm thương

Rượu thấm vào lòng, lạnh thấm vào da
Hoà chung thành nỗi nhớ
Mưa chiều thấm vào suy tư
Cho ta sống lại những kỷ niệm một thời
Với Đà Lạt mộng mơ...

Chiều ấy mưa thật nhiều
Chiều nay mưa đã chẳng
Hai cái mưa chiều, cộng thành hai nỗi nhớ
Đà Lạt của những tháng ngày qua
Và Đà Lạt hôm nay.

Nhà nghỉ Vietsovet
Đà Lạt 11/7/2000

Lỗi hẹn

Chắc em buồn nhiều khi chúng mình lỗi hẹn
Một chuyến đò ngang, hai bến đợi chờ
Cơn mưa cuối mùa trải dài theo nỗi nhớ
Biển bạc đầu, từng đợt sóng bờ vờ...

Có phải không em : Một lần xưa lỗi hẹn
Để tìm ta nhức nhối tận bây giờ ?
Vết thương lòng theo tháng năm chôn chặt
Cùng mối tình đầu và hoài bão, ước mơ.

Em hãy vui lên, dù nay mình lỗi hẹn
Còn chuyến đò ngang em để lại cho đời
Và còn đó một vầng Trăng hò hẹn
Đưa em về mãi mãi bên tôi.

Vũng Tàu - 1995

Dòng sông tuổi thơ

Quà mừng sinh nhật con Hải Long tròn 17 tuổi
Tặng bạn bè thân yêu của tôi, đã từng sinh ra
và lớn lên bên dòng sông Luộc.

Trong tôi sẵn có một dòng sông
Dòng sông tuổi thơ
Dòng sông ước mơ
Canh cánh theo tôi đến tận bây giờ...

Với tôi, trên dòng sông ấy
Là những ước mơ chưa kịp nảy chồi
Đã tan vào biển cả
Là bến xưa bên lở, bên bồi
Đã kết thành nỗi nhớ
Trong tôi và bạn bè tôi.

Nhớ lắm, thương nhiều dòng sông tôi ơi !
Những chiều mưa rơi
Những ngày nắng đổ
Con đò bồng bênh trong gió
Cánh cò trắng cả ven đê
Cho ta hiểu thế nào
Là mưa nguồn, chớp bể
Là quê hương sớm tối đi về...

Dòng phù sa cuộn cuộn về đâu
Mà sóng xô bạc trắng mái đầu
Em về đâu
Để ta chân chôn, gối mỏi
Nương dâu về đâu
Để mệnh mang gió gọi !

Em nghĩ gì về những giọt phù sa
Cần mẫn nuôi ta đỏ ngầu con mắt
Để rồi ta đi
Dòng sông cũng đi
Chỉ còn lại niềm đau của tôi
Nước mắt của mẹ ta
Nước mắt của em ta
Sau những tháng năm dài chiến tranh
Người còn, kẻ mất

Cuộc đời là con sông
Con sông bên lở, bên bồi
Con sông là cuộc đời
Cuộc đời lắm ghềnh nhiều thác

Duyên nợ cùng sông, tôi trở về biển bạc
Nhưng vẫn mong tìm lại dòng sông tuổi thơ
Bóng người con đò bến sông xưa...
Đã đi vào ký ức
Trong tôi đến tận bây giờ

Ưng Tàu, 26/7/200

Hoa xoan

Từ ngày mang bóng hình em
Hoa xoan rụng tím bên thềm gió lay
Bồi hồi ngắm cánh hoa bay
Nắng vương sợi nhớ, hương say đợi chờ...

Thế rồi trời bỗng đổ mưa
Hoa xoan cùng với người xưa đôi đường
Để giờ chín nhớ, mười thương
Tôi về lượn cánh hoa vương thuở nào.

Thái Bình 1976

PHẠM VĂN ĐOÀN

- Sinh năm : 1953
- Nơi công tác : Công ty Dung dịch khoan và Hoá phẩm Dầu khí (DMC)

Đêm giàn khoan

Người ta gọi đây là thành phố nổi
Có tình yêu mây nước biển trời
Người ta gọi là kỳ quan công nghệ!
Những chuyến đi về như du khách dong chơi
Người ta gọi là gì gì đi nữa
Đừng cả tin em ạ
Chẳng phải đâu !
Anh đang ở đây và xin nói thật

Đảo thép như hoang
Toàn cánh mày râu
Gió và nước dầu hòa nhau gào thét
Chẳng làm mỗi mòn nổi sợi nhớ mong manh
Sắt và thép dầu giằng ngang cột dọc
Cũng không giam nổi tiếng lòng anh.

Đêm xuống
Ngợp trời ánh điện
Tiếng máy quay chóng mặt nhức đầu
Cơ bắp căng lên
Đám người hối hả

Tất cả cùng quay
Quanh những giọt dầu
Đêm lại đêm cứ tít mù chong chóng
Quay anh văng ra nổi nhớ đất liền
Chẳng vô cớ mà lòng anh biệt biệt
Thương vọng về con, hun hút nhớ về em !

Làng Nga

Một mảnh làng Nga rơi xuống Vũng Tàu
Biêng biếc xanh và hau hau trắng
Cho ta phải thêm một lần mắc cạn
Tiếng Tây ậm ờ khua chân múa tay.

Một mảnh làng Nga rơi xuống nơi này
Hừng hực gió, rậm rịt chiều nắng quái
Không hào sâu, nhưng tường cao thì đầy
Em nói gì ta nghe không rõ đâu.

Những em gái Nga mắt thăm thẳm sâu
Dồn hết nắng Vũng Tàu vào cũng không đầy được
Hun hút bán cái nhìn bất chợt
Ta cứ người đứng vời vọi ở tầm ngoài.

Hình như thế. Trong làng em. Có phải
Vẫn sẵn mùa Đông trong phòng lạnh mỗi nhà ?
Ta chỉ tiếc một lần chưa được biết
Tuyết trắng phập phồng mùa Đông nước Nga.

Em yêu quê ta bốn mùa nắng lửa
Đôi vai trần hơ hớ phơi lộ thiên
Ta lại ước một lần rơi trên tuyết
Vùi đắm mình trong mùa Đông xứ em.

Chùm lục bát thăm quê

• TẠ LỖI

Mây trót lửa gió trót buồn
Lời yêu ta trót nhớ môm cùng em
Chấp gì cái nắng chiều hôm
Trách gì một đạo lửa rơm bùng bùng
Cây lặng, gió chẳng muốn dừng
Khởi lên rồi để đỡ chùng bỏ đi !

• HƯƠNG QUÊ

Nhẹ như xa nặng như gần
Bâng khuâng ấy cứ bản thân lòng ta
Mùi hương thoảng đây rồi xa
Thoáng thôi mà kéo lòng ta chụm về

*

Trời ơi ! Sao lạ thế kia
Trăm nghìn ngang cũng dọn về giọt xưa !

• BẾN XƯA

Còn nguyên đây một con đò
Còn nguyên đây một bến bờ đợi mong
Còn nguyên đây một dòng sông
Còn nguyên đây một nỗi lòng băng quơ.

*

Ta về thăm lại tuổi thơ
Những còn nguyên ấy bây giờ mất xa !

• NGÀY XƯA

Ngày xưa của ngày xưa ơi !
Hồn nhiên theo suốt một đời đa mang
Trăng tròn, trăng khuyết, trăng tàn
Có vòng ngược được thời gian mà về
Ai giờ theo tỉnh bỏ quê
Ta đang bỏ tỉnh định về tìm em
Những ngày chân cứng đá mềm
Long đong đã thấm bon chen đã thừa
Lời còn đó, hẹn thì chưa
Hôm nay đang mất ngày xưa vẫn còn
Đành rằng xưa đã xưa hơn
Vẫn ngồi thơ thẩn đoán non đoán già
Người ta cau sáu bổ ba
Còn em, cau sáu bổ ra mấy phần ?

• CHẠM LẠI MỘT NGÀY

Ta ra thăm lúa Thái Bình
 Ngẫu nhiên gặp lại chút tình thuở xưa
 Đã không chín đợi mười chờ
 Gió còn đưa đẩy tình cờ mới hay
 Cỏ trên đồng của hôm nay
 Ta là người của ngày này hôm qua
 Xanh xanh xanh đến mướt mà
 Gió ơi gió gió từ xa dội về
 Ngẫu nhiên mà mãi mà mê
 Núi chân ta. Vội. Chạm về một hôm !

9 - 5 - 1999

Chiều xưa

Tiếng mưa nhẹ nhàng như thổi
 Đậu mềm vật cỏ bên thềm
 Tiếng ai thì thầm như hỏi
 Lay về động thuở chiều êm...

*

Chiều xưa ơi ! Chiều đã qua
 Đưa ta vòng về dĩ vãng
 Mưa xuân giăng đầy trời vắng
 Nụ hoa chưa kịp dịu dàng.

Chiều xưa ơi ! Chiều chưa xa
 Vẫn còn nguyên ta một thuở
 Hồn nhiên như không như có
 Chồi xanh chớm độ dậy thì.

Chiều xưa ơi ! Chiều đã vắng
Thật rồi, hoang vắng tâm tư
Tiếng thầm thoảng trong hơi gió
Chiều nay chẳng có mưa về.

*

Như còn vương vất đâu đây
Lời xưa chen vào nỗi nhớ
Hẹn chưa mà như đã lỡ
Vọng về

Thăm thẳm

Chiều xưa !

9 - 1996

Bến quê

Đò đã sang ngang
Chúng em đi xa.
Đi xa mãi bến đò sông cũ
Năm tháng trôi
Vẫn cây đa cổ thụ
Đứng âm thầm rủ bóng xuống dòng sông
Nhớ lại tuổi xưa chợt thấy chạnh lòng.
Chúng em đến
Cây tràm rợp bóng
Chúng em đi
Cây vời vợi trái theo dài rộng

Chúng em về
 Cây trâm mặc thời gian.
 Chúng em đã qua trăm ngọn núi gian nan
 Trăm con sông sâu, trăm bờ bến lạ.
 Đã nhiều tháng ngày lênh đênh biển cả
 Đã khoan những giếng dầu dưới đáy đại dương
 Đã hiểu tới đích tận cùng của mọi con đường
 Rất đơn giản bằng cộng trừ số học.
 Nhưng quá nửa đời chúng em không đo được
 Cái mệnh mông của bến nước con đò
 Và.
 Lùng lẫm chiều cổ thụ, bóng - cây - xưa !

Gặp người cũ làm ngành dầu khí

Mùa Xuân năm một chín sáu tám
 Thị xã Thái Bình loang lỗ tro than
 Có em bé theo bà về xóm tôi sơ tán
 Hành trang mang theo là chiếc xe ba bánh
 Và một búp bê bé bé bằng bông
 Làng tôi rộng lòng
 Củ khoai bẻ đôi
 Bát cà sẻ nửa
 Bình yên xóm nhỏ
 Em gửi tuổi thơ mình vào đó
 Giữa âm ào chiến tranh.
 Tôi phải xa quê chớm độ trưởng thành

Trận mạc, quân hành đẩy tôi tứ phía
 Bần bật thời gian đọng vào nỗi nhớ
 Tôi trở về buồn, thương, chơi vơi.
 Bỗng đi ngân ấy năm trời
 Và lửa chiến tranh vẫn cháy trong tôi
 Bỗng nhiên chiều nay gặp lại
Bé bé bằng bông không còn thơ dại
 Mất sắc dao cau, váy xoè đuôi công.
 Bình yên nơi em
 Mà tôi lửa cháy lòng.
 Em ạ !
 Cuộc chiến tranh này cũng cần nơi sơ tán.

1996

Dẫn vợ

Liệu cơm gấp mắm em ơi !
 Gắng từng tiệm được như thời ngày xưa
 Mình chưa tới độ dư thừa
 Và không phải mặt búa xua chợ trời
 Không gan để dám ăn chơi
 Đừng huênh hoang để học đòi làm sang
 Phải ỷ ôi lúc mua hàng
 Phải mặc cả kiểu leo thang từng đồng
 Gặp người cũ giữa chợ đông
 Xem họ còn nhớ mình không hãy chào

Đứng chung với chỗ nháo nhào
Ôm ờ thật giả làm sao mà lường
Mình quen sống nhịn sống nhường
Biết thân biết phận liệu đường mà lui
Tranh mua tranh bán với người
Đáng một trả mười họ cũng chẳng tha
Thôi thì tết nhất qua loa
Khoanh vào nếp cũ nhà ta được rồi !

Tháng 12 - 1999

THÀNH ĐỨC

- Sinh năm : 1940
- Nơi công tác : Công ty Dịch vụ kỹ thuật Dầu khí (PTSC)

Trăng rằm trên giàn khoan

Trên giàn khoan đêm nay trời lặng gió
Ánh trăng rằm sáng tỏ mặt biển xanh
Ngon lửa hồng soi bóng nước lung linh
Nghe con tim gọi tên em tha thiết !

Thương em ở nhà biết bao công việc
Việc ruộng vườn, việc nuôi dạy các con
Chăm sóc mẹ già lo liệu thuốc thang
Và còn thêm việc làng, việc nước.

Đêm nay rằm chắc em dành dăm phút
 Ngắm trăng thanh trong sâu lắng nhớ anh
 Em lại mơ tung cánh đến giàn khoan
 Cùng anh ngắm trăng vàng trên biển sóng !

Tiếng con khóc xoá phút giây mơ mộng
 Làm ánh trăng lay động trái tim anh
 Để con tìm tha thiết gọi tên em
 Trước giờ anh vào ca đêm trực máy.

Dòng dầu thô đêm nay liên tục chảy
 Trên giàn khoan thức cùng đáy biển sâu
 Ánh trăng rằm đây tỏ sáng đêm thâu
 Nối hai con tim hai đầu thương nhớ !

Hai ngọn lửa hai đầu nỗi nhớ

Một cánh thư
 từ miền quê xa
 Đến giàn khoan
 chiều nay lộng gió
 Trên trang thư lung linh ánh lửa
 Lửa mới bếp ga em gửi cho anh
 Lửa quê nhà, lửa đỏ con tim
 Sưởi ấm lòng anh chiều hôm biển cả.

Trên giàn khoan gió vờn ngọn lửa
 Trong băng khuôn ngõ lửa bếp ga
 Nhớ về em

Nhớ mái ấm quê nhà
Vui lửa mới bếp ga
thương nhớ người thân
nơi biển xa sóng gió.

Hai ngọn lửa
Hai đầu nổi nhớ
Một ở quê nhà
Một ở giàn khoan
Hai con tim rực lửa yêu thương !

Tháp bút đứng đây tự bao giờ?

Tháp Bút đứng đây tự bao giờ ?
Viết lên trời biếc chiến công xưa
Ngàn năm sáng Thăng Long - Hà Nội
Khoảng trời xanh ấy đủ chỗ chưa ? !

Tháp Bút đứng đây tự lúc nào ?
Chứng nhân Thế kỷ đỏ cờ sao
Thủ đờ chiến đấu và xây dựng
Kiêu hãnh bên hồ, tháp vươn cao !

Tháp Bút đứng đây tự bao giờ ?
 Hồ Gươm soi bóng nước xanh mờ
 Đỏ câu Thê Húc sang đèn cổ
 Tháp Rùa, Tháp Bút - tháp tâm đô

Tháp Bút đứng đây tự lúc nào ?
 Bé nhìn đỉnh tháp ngẩng đầu cao
 Già ngồi ngắm cháu bao sâu lắng
 Trời xanh soi bóng nước xôn xao !

Tháp Bút đứng đây tự bao giờ ?
 Cuốn làn mây trắng tựa trang thơ
 Gió nâng đôi cánh thơ hoà nhạc
 Xao xuyên lòng ta nhớ Thủ đô !

Hồ Gươm, 10-10-1999

LÊ HẠNH

- Sinh năm : 1960
- Nơi công tác: Xi nghiệp Liên doanh Vietsovpetro

Như thế, giàn khoan

*Thân tặng bạn bè tôi trên các công trình biển
 XNLD Vietsovpetro*

Đừng ngại ngần dăm chục phút giờ bay
 Em sẽ tới Rồng, Đại Hùng, Bạch Hổ
 Giàn khoan tựa những chàng hươu cao cổ
 Đứng vươn mình sừng sững giữa trùng khơi.
 Ấy nơi anh sống đẹp nửa đời người
 Quen với dáng bạn bè vươn mình lên phía trước
 Gió giàn khoan thổi thốc ào ào trước ngực